

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/10/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223204300
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1223204300.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Táne Šefčíkovej, v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodený XX. XXXXXX XXXX, bytom u matky, zastúpený procesným opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, adresa sídla Bratislava, Vazovova 7/A, dieťa matky: B. C. B., narodená XX. XXXXX XXXX, adresa trvalého pobytu A., D. E. XXXX/X, zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Ivana Remišová, s.r.o., IČO: 50 750 810, adresa sídla Pezinok, Holubyho 35, a otca: F. B., narodený XX. XXXXXXXX XXXX, adresa trvalého pobytu B., F. X, toho času bytom B., B. X, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II zo 07. decembra 2023 č. k. 17 P/67/2023 - 22, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že súd nariaďuje neodkladné opatrenie nasledovného znenia:

Otec maloletého je povinný prispievať na výživu maloletého A. sumou 150 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletého.

II. Súd ukladá matke povinnosť podať voči otcovi v lehote 30 dní odo nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia návrh vo veci samej na úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému A. na čas do rozvodu manželstva rodičov maloletého.

III. Žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým otcovi maloletého uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého A. sumou 150 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky až do právoplatného rozhodnutia Mestského súdu Bratislava II o výživnom na maloleté dieťa v konaní vedenom pod spisovou značkou BA4 -17/47/2023.

1.1 Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že na Mestskom súde Bratislava II je vedené konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a to pod spisovou značkou B4 - 17/47/2023. Matka maloletého svojim návrhom z 08. novembra 2023 žiadala súd o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd otcovi uloží povinnosť prispievať na výživu maloletého A. sumou 150 eur mesačne dôvodiac, že s otcom maloletého prerušili manželské spolužitie vo februári 2023, kedy sa spolu s maloletým odsťahovala k svojim rodičom, pričom otec maloletého na výživu maloletého ničím neprispieva.

1.2 V konaní mal za osvedčené, že maloletý A. pochádza z manželského spolužitia navrhovateľky B. C. B., narodenej XX. XXXXX XXXX, adresa trvalého pobytu A., D. E. XXXX/X a F. B. narodeného XX. XXXXXXXX XXXX trvale bytom B., F. X.

1.2.1 Rodičia maloletého A. sú zatiaľ manželmi, pričom toho času na Mestskom súde Bratislava II prebieha konanie o rozvod ich manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode manželstva pod spisovou značkou B4 - 17/47/2023.

1.2.2 Maloletý A. má 11 mesiacov a nachádza sa v celodennej starostlivosti jeho matky. Nevyhnutné výdavky na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého sú vo výške 150 eur mesačne (strava, plienky, oblečenie a kozmetika).

1.2.3 Matka spolu s maloletým žije u svojich rodičov v A.. Študuje externe v druhom ročníku magisterského štúdia na právnickej fakulte UK v Bratislave a jej jediným príjmom je rodičovský príspevok v sume 345 eur. Po pôrode dostala jednorázový príspevok vo výške 829,86 eur. Okrem týchto príjmov nemá žiadne iné príjmy. Matka hradí všetky náklady spojené s uspokojovaním odôvodnených potrieb maloletého A. za pomoci svojich rodičov.

1.2.4 Otec maloletého je zamestnaný vo G. H. B., I.. S maloletým A. sa nestretáva a na jeho výživu žiadnym spôsobom neprispieva.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok rodiča maloletého dieťaťa na bezodkladnú úpravu pomerov rodičov k maloletému dieťaťu, podľa § 2 ods. 1 a § 366 CMP (zákon číslo 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a § 329 ods. 1 CSP (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že takýto návrh matky maloletého je plne dôvodný.

1.4 Na vecné odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že vyživovacia povinnosť rodičov k maloletému dieťaťu je ich zákonnou povinnosťou, pričom však otec si túto svoju povinnosť neplní a žiadnym spôsobom sa nepodieľa na výdavkoch matky spojených s uspokojovaním odôvodnených potrieb maloletého A. a to ani len v nevyhnutnej miere. Preto bolo dôvodným otcovi uložiť povinnosť platiť výživné na maloletého A. v nevyhnutnej miere a to vzhľadom na odôvodnené potreby maloletého, dané jeho vekom ako aj vzhľadom na možnosti a schopnosti otca a to vo výške 150 eur mesačne.

2. Uznesenie napadol riadnym a včasným odvolaním otec maloletého s návrhom na jeho zmenu a to uložením mu povinnosti prispievať na výživu maloletého A. sumou 100 eur mesačne vniac súd prvej inštancie, že tento nesprávne zistil skutkový stav, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu vychádza aj nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. g) a h) CSP a § 62 ods. 1 CMP).

2.1 Na odôvodnenie ďalej uviedol, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní neval do úvahy skutočnosť, že pracuje vo G. H. B., I. ako brigádnik, z ktorej činnosti dosahuje príjem 1 093 eur mesačne, S tým, že okrem týchto príjmov iné príjmy nemá. Túto prácu vykonáva do 01. septembra 2024, kedy bude pokračovať v prerušenom štúdiu na vysokej škole. Zároveň súd neval ani jeho výdavky spojené s uspokojovaním jeho osobných potrieb a to výdavky spojené s nájmom bytu vo výške 540 eur mesačne, výdavky spojené so stravou 300 eur mesačne, výdavky spojené s cestovaním do práce a späť vo výške 50 eur mesačne, výdavky na hygienické potreby 40 eur mesačne, na oblečenie 130 eur mesačne, na internet a telefónne účty 20 eur mesačne a napokon aj výdavky na kultúrne podujatia ako kino a divadlo vo výške 70 eur mesačne. Jeho výdavky vo výške 1 157 eur presahujú príjmy o 57 eur mesačne a preto výživné vo výške 150 eur mesačne je určené nespravodlivo. Okrem toho v Bratislavskom kraji súdy určujú výživné 100 až 120 eur mesačne. Na preukázanie svojich tvrdení predložil potvrdenie o príjme od G., I.. z 31.10.2023.

3. Matka a opatrovník maloletého odvolací návrh nepodali ak odvolaniu otca sa nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na

prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletej Zoe nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a ods. 2 CSP).

5. Predmetom konania je návrh matky na dočasnú úpravu práv a povinností rodičov k maloletému A. a to určením rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému.

5.1 Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrhu matky na uloženie povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletého A. sumou 150 eur mesačne vyhovel s tým, že toto neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného rozhodnutia Mestského súdu Bratislava II o výživnom na maloleté dieťa v konaní vedenom pod. sp. zn. B4-17/47/2023.

6. Podľa ust. § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie nie len obsahom a dôvodmi odvolania a pokiaľ ide o samotné rozhodnutie vo veci samej (o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia) nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Nakoľko tu však bol i nesúhlas otca s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

8. Pokiaľ ide o námietku o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza:

Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

9. Súd prvej inštancie vec právne posúdil ako nárok rodiča maloletého dieťaťa na bezodkladnú úpravu pomerov rodičov k maloletým deťom, podľa § 2 ods. 1 a § 366 CMP, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a § 329 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že takýto návrh matky je plne dôvodný.

9.1 Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9.2 Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9.3 Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9.4 Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

9.5 V zmysle čl. 24 ods.2 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

9.6 V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

9.7 Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe (ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie). Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. V zásade nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhoviecie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie skutkových okolností z ktorých plynie záver, že je život zdravie, a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa vážne ohrozený alebo narušený, ak to vyžaduje verejný záujem, alebo ak je naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nenariadením neodkladného opatrenia.

9.8 Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením.

9.9 Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

9.10 V tomto konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súdu bolo osvedčené, že rodičia maloletého A. nežijú spolu, že maloletý žije v domácnosti matky, ktorá sa o neho celodenne osobne stará, že matka maloletého okrem rodičovského príspevku vo výške 345,20 eur nemá iný príjem, že o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému A. sa rodičia nevedia dohodnúť, v dôsledku čoho potom otec maloletého na jeho výživu ničím neprispieva napriek tomu, že má príjmy zo zamestnania a že doposiaľ o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému nebolo rozhodnuté súdom.

9.11 Pokiaľ teda za takýchto skutkových okolností súd prvej inštancie dospel k záveru, že v konaní boli osvedčené zákonom vyžadované skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že záujem maloletého A. je vážne ohrozený, alebo že mu bezprostredne hrozí závažná ujma, ak nebude nariadené neodkladné opatrenie, ktorým by súd upravil rozsah vyživovacej povinnosti otca k maloletému, jeho záver je v zmysle vyššie uvedeného potrebné považovať za vecne správny.

10. Pokiaľ ide o námietky otca, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nevezal do úvahy skutočnosť, že pracuje vo G. H. B., I. ako brigádnik, z ktorej činnosti dosahuje príjem 1 093 eur mesačne, s tým, že okrem týchto príjmov iné príjmy nemá, že túto prácu vykonáva do 01. septembra 2024, kedy bude pokračovať v prerušenom štúdiu na vysokej škole, že zároveň súd nevezal do úvahy ani jeho výdavky spojené s uspokojovaním jeho osobných potrieb a to výdavky spojené s nájmom bytu vo výške 540 eur mesačne, výdavky spojené so stravou 300 eur mesačne, výdavky spojené s cestovaním do práce a späť vo výške 50 eur mesačne, výdavky na hygienické potreby 40 eur mesačne, na oblečenie 130 eur mesačne, na internet a telefónne účty 20 eur mesačne a napokon aj výdavky na kultúrne podujatia ako kino a divadlo vo výške 70 eur mesačne, odvolací súd uvádza:

10.1 Podľa § 62 ods. 1 ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10.2 Podľa § 62 ods. 2 ZR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10.3 Podľa § 62 ods. 3 ZR každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

10.4 Podľa § 62 ods. 4 ZR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

10.5 Podľa § 62 ods. 5 ZR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

10.6 Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na primerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

10.7 Podľa § 36 ods. 1 ZR rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

10.8 Podľa § 24 ods. 1 ZR v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkony rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

10.9 V konaní o neodkladnom opatrení o určenie výživného na maloleté dieťa môže súd uložiť rodičovi, aby platil výživné v nevyhnutnej miere. Pod pojmom „nevyhnutná miera“ treba mať na mysli takú mieru, ktorá prispeje k zabezpečeniu základných potrieb dieťaťa. Medzi základné potreby patrí predovšetkým bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky. V súlade s § 366 CMP, podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach výživného je osvedčenie skutočnosti, že bez zásahu súdu do pomerov účastníkov by bolo ohrozené zabezpečovanie výživy maloletého dieťaťa v nevyhnutnom rozsahu, ktorý rozsah je zásadne odlišný od rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom podľa zákonných kritérií uvedených v § 62 a nasl. ZR. Podstatným je preukázanie, že potreby maloletého dieťaťa nie sú v konkrétnej situácii, v ktorej sa dieťa nachádza, uspokojované ani v nevyhnutnej miere (pozri aj uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8CoP/343/2022, zo dňa 16.01.2023). Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť rodiča môže byť plnená osobnou starostlivosťou a tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť, poskytovaním vecných plnení, napríklad bývania alebo stravovania a napokon aj platením výživného ako peňažného príspevku na úhradu potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní v zásade vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určí súd. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb (§ 62 ods. 5 ZR).

10.10 V konaní bolo osvedčené, že maloletý A. žije v domácnosti matky, ktorá okrem rodičovského príspevku vo výške 345,20 eur nemá iný príjem, že minimálne nevyhnutné náklady matky na odôvodnené potreby maloletého A. sú vo výške 150 eur mesačne (strava, plienky, oblečenie a kozmetika), že matka sa o maloletého celodenne osobne stará (varí mu, perie jeho veci, stará as o jeho hygienu, poskytuje mu stravu, ale aj bývanie) a tak svoj podiel na vyživovacej povinnosti k maloletému

kompenzuje vzhľadom na útlý vek maloletého v plnej miere svojou osobnou starostlivosťou o maloletého. Naproti tomu otec maloletého je zamestnaný, pričom zo závislej činnosti dosahuje priemerný netto zárobok vo výške 1 093 eur mesačne, ktoré finančné prostriedky podľa jeho vyjadrení spotrebúva len na uspokojovanie svojich osobných potrieb a o maloletého sa nezaujíma a žiadnou formou sa ani nepodieľa na uspokojovaní jeho odôvodnených potrieb. Pokiaľ za takýchto skutkových okolností súd prvej inštancie uložil otcovi platiť na maloletého A. výživné vo výške 150 eur mesačne, jeho rozhodnutie odvolací súd považuje za vecne správne. Ako už bolo uvedené vyššie, každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb, nehovoriac o tom, že odvolaciemu súdu sa javí favorizovanie výdavkov otca maloletého na hygienické potreby 40 eur mesačne, na oblečenie 130 eur mesačne, na internet a telefónne účty 20 eur mesačne a napokon aj kultúrne podujatia ako kino a divadlo vo výške 70 eur mesačne pred výdavkami potrebnými na zabezpečenie nevyhnutnej výživy maloletého A. za až hrubo necitlivé a tak za odporujúce dobrým mravom.

11. Pre poriadok odvolací súd dodáva, že pokiaľ súd prvej inštancie bez ďalšieho určil trvanie nariadeného neodkladného opatrenia do skončenia konania o výživnom na čas po rozvode manželstva rodičov maloletého, jeho postup nebol správny, nakoľko neodkladné opatrenie má mať len dočasnú povahu a v konaní vo veciach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) má byť prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení ZR v konaní vo veci samej, teda v konaní o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do právoplatného skončenia konania o rozvode manželstva rodičov maloletého dieťaťa (ďalej len „na čas do rozvodu manželstva“). Ako už bolo uvedené vyššie, v konaní o nariadení neodkladného opatrenia súd určuje výživné zo strany rodiča, ktorý sa osobne o maloleté dieťa nestará len na základe osvedčených skutkových okolností (teda bez náležitého dokazovania potrebného na zistenie pre rozhodnutie podstatných skutkových okolností) a len v takom rozsahu, aby toto výživné pokrylo len nevyhnutné náklady potrebné na zabezpečenie výživy maloletého dieťaťa. V záujme maloletého dieťaťa je však v prípade ak rodičia maloletého spolu nežijú a o rozsahu vyživovacej povinnosti sa nevedia dohodnúť, v dôsledku čoho jeden z nich na výživu maloletého od ich rozchodu neprispieva, aby súd na základe riadne vykonaného dokazovania vykonávaného v riadnom konaní vo veci samej určil rozsah vyživovacej povinnosti rodičov za obdobie od prerušenia spolužitia rodičov (prípadne od podania návrhu rodiča na určenie výživného) do rozvodu manželstva rodičov maloletého tak, aby takto určené výživné vychádzalo z možností a schopností oboch rodičov a pokrývalo všetky odôvodnené potreby maloletého dieťaťa (nie len nevyhnutné potreby), čo však nie je možné v konaní o úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva rodičov maloletého, nakoľko v tom konaní sa určuje výživné len do budúcnosti, nie však spätne za obdobie, ktoré predchádzalo samotnému rozvodu. Pokiaľ teda matka spolu s návrhom na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému A. zároveň nepodal návrh na úpravu výkonu práv a povinností rodičov na čas do rozvodu manželstva, mal súd matke postupom podľa § 336 CSP uložiť povinnosť podať v určenej lehote návrh vo veci samej, prípadne v takejto veci začať konanie z úradnej povinnosti.

12. Preto odvolací súd postupom podľa 388 CSP zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie spôsobom uvedeným vo výroku I. a II. tohto rozhodnutia.

13. Ďalšie odvolacie argumenty otca odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov veci uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu otca maloletého zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

14. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 a ods. 2 CSP, pretože žiaden z účastníkov nepodal návrh na ich priznanie v zmysle § 57 CMP.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).